

"פרח/קו/הטיה"
ציור של יעל כנעני
■ צילום: באדיבות
הגלריה

4/2010 קיבוץ י

23/4.2010

רישומים משוחררים

יעל כנעני מקיבוץ כברי מציגה בגלריה בקיבוצה ציורים ורישומים המבקשים לפרוש כנפיים ולעוף

לפרוש כנפיים ולעוף. בדרך הוא מש- תכלל, נסגר ונפתח חליפות, ממלא את החלל הלבן או הוורדרד בגופו המשולח, ממש כמו שעושה הרקדנית כנעני.

האמנית נוטלת מכל הבא ליד בכל הקשור לחומרי העבודה (צבעי שמן, זפת, גרפיט, אקריליק), וכך גם לגבי המצע (נייר, פרגמנט, וברד), אבל האופי הסדרתי והקו האישי נשמרים לאורך כל הדרך. אהבתי פחות את הניירות שגווני כחול ואדום התווספו בהם לצד רישומי העיפרון, וגם לא סברתי שה- נייר השקוף נחוץ במקומות מסוימים; אבל הרישומים הגדולים, המונוכרומ- טיים, פיצו על אלה, ובגרול. אכן, מדובר בציירת טובה "מבית טוב", שלא ממחזרת את הקו "השמי".

כדאי למהר ולראות. התערוכה תי- נעל ב-24.4.

■ קרני עם-עד

אבל יעל היא רקדנית למרחקים ארו- כים, המורגלת באימוץ הגוף והרוח, שבי- לעדיהם לא נוצרת עבודה אמנותית אמית- תית. עם השנים, והתערוכות, הסירה את הצל המשתק וגיבשה ציור המזוהה עמה. כבר מספר שנים אני עוקב אחר יעל כנ- עני - לא תמיד אוהב, אבל תמיד מע- ריך את העיקשות וההתחדשות. הפעם, בתערוכתה "פרח/קו/ הטיה" (אוצרת - דרורה דקל), בגלריה של קיבוץ כברי, מצאתי את עצמי מופתע לטובה לנוכח הרישומים הגדולים והמשוחררים, הת- נופה, והמועט שמחזיק את המרובה.

כנעני מציגה בתערוכה ציורים ורי- שומים המבוססים, כהרגלה, על תנו- עה הנוצרת ומתפתחת מגוף מרכזי אחר או מכמה דימויים שמזכירים במרומו דמויות אנוש. כמו פרח הנשלף מנודן הגבעול, או מניפה שנפרשת ביד נע- למה, מבקש הרישום המדויק והרגיש

עול כבר מונח על כתפיה של הרק- דנית והאמנית יעל כנעני, חברת קיבוץ כברי. לעד תישא, בדרך הייסורים שמי- זמנת היצירה הפלסטית, את צלב העץ (או, במקרה המשפחתי - הברזל) שהניח עליה האב יחיאל שמי ז"ל. שלא באש- מתה (ולא תמיד בטובתה), משווים את מעשה ידיה ליצירות של אביה-מולידה, שהיה פסל חשוב, ובשנותיו האחרונות גם צייר ורשם מחונן.

אם בשנותיה הצעירות נמנעה כנעני מלגעת בתחום עיסוקו של אביה, והעדי- פה להתמקד במחול ובכתב תנועה (אותו גם לימדה, כתלמידתה של נעה אשכול) - הרי שבהמשך שלחה ידה גם בציור. קשה היה שלא לזהות ברישום החסכני, בשחור הזפת או בגוון היסוד האדום, את השפעתו של שמי (לצד מוטיבים שהו- כירו את קופפרמן) וחיפוש שלא ממש מחלץ אמירה אישית.

מדינת ישראל